

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, conseller.

Té la paraula, i escoltarem amb silenci, la il·lustre diputada Elena Bastidas.

Quan vosté...

La senyora Bastidas Bono:

Muchas gracias, señor presidente.

Señor Puig, la verdad es que, por lo que parece, usted no habla por lo que se le pregunta. Eso denota una falta de respeto hacia nuestro grupo parlamentario y hacia el normal funcionamiento de las instituciones.

Por cierto, hablando de respeto. Ayer en esta tribuna, el Síndic de Greuges, una de las principales instituciones de nuestra comunidad, lanzó reproches e incluso acusaciones, diría yo, muy graves hacia su vicepresidenta. Algo que, desde el punto de vista democrático, es reprochable.

Cuestionaba el funcionamiento y la imparcialidad de sus trabajos: entorpecer la labor investigadora que le es propia, obstaculizar las actuaciones necesarias para llevar hacia buen puerto sus objetivos, que no es otro que investigar lo que ocurre en los centros de menores, hasta el punto de afirmar que nunca había vivido una situación similar.

Hemos escuchado por parte de miembros de su gobierno intentar desprestigiar al Síndic de Greuges, insinuando que se desvía de su función y fantaseando con alguna teoría *conspiranoica*. Con un fin: enfangar, para intentar que el foco, que está puesto sobre la sospechosa gestión de centros de menores de su vicepresidenta, cambie de dirección para seguir con el victimismo y la mentira.

Por ello le pregunto: ¿cómo valora el ataque a la institución de la Sindicatura de Greuges por parte de miembros de su gobierno? ¿Cómo va a garantizar el respeto hacia el trabajo y la independencia de tan alta institución por parte de su gobierno, señor Puig? (*Aplaudiments*)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

Contestarà el vicepresident segon del Consell.

Quan vosté vullga, senyoria.

El senyor vicepresident segon del Consell i conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica:

Senyora Bastidas, el Síndic de Greuges, com vosté sap, és una institució fonamental per l'autogovern valencià. És una institució clau per a millorar la nostra manera d'atendre la

ciutadania i per a desenvolupar els drets de la ciutadania valenciana.

Des de sempre aquest govern ha atés les queixes del Síndic de Greuges i les hem fet servir per millorar, i això va a seguir sent així. No anem a valorar, òbviament, la tasca de les institucions que fiscalitzen la tasca del govern valencià, però sàpia vosté que aquest Consell complirà amb les queixes, les estudiarà i les farà servir per millorar la nostra atenció a la ciutadania. (*Aplaudiments*)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies.

Senyories, continuarem amb la sessió de control. Ara, amb la pregunta que formula el síndic del Grup Parlamentari Compromís, l'il·lustre diputat Fran Ferri.

Senyories...

El senyor Ferri Fayos:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyories, senyor president de la Generalitat.

Una vegada, el senyor Casado va dir una frase, el president del Partit Popular, va dir una frase amb la que estic totalment d'acord. Va dir de manera literal: «El Partido Popular sí que tiene que tener credibilidad para hablar de corrupción, porque es nuestra seña de identidad». (*Aplaudiments*) I precisament d'això li vullc parlar hui, de corrupció.

Més concretament, el que volem saber des de Compromís és com valora el Consell l'impacte que ha tingut la corrupció generalitzada durant els governs del Partit Popular i quants diners furtats s'han recuperat.

I sé que esta pregunta no li ha agradat a tot el món, supose que per dir que la corrupció era generalitzada durant els governs del Partit Popular, però és que ho era, de generalitzada. I per a demostrar-ho, vaig a plantejar-los un xicotet exercici. Un exercici per a visualitzar com afectava cada valencià o valenciana en el seu dia a dia i com la corrupció afectava i arribava a tots els racons.

Miren, com comença el dia una família valenciana? Doncs comencen anant al lavabo, duxant-se, rentant-se les dents. Ahí, eixa família valenciana, eixe valencià, eixa valenciana, ja patien la corrupció del Partit Popular, perquè eixa aigua es pagava més cara perquè a València havien de tancar el forat que havien deixat els saquejadors de Emarsa.

Potser eixe dia s'havien alçat més prompte perquè calia portar el cotxe a l'ITV... (*Veus*)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Senyories...

El senyor Ferri Fayos:

I saben què? (*Veus*) Ahí també estava la corrupció del Partit Popular, perquè els valencians i valencianes pagaven les tarifes més altes de l'estat perquè el negoci fora el suficientment suculent per a omplir els maletins del senyor Zaplana. I això és el que s'està investigant. (*Aplaudiments*)

De camí a l'ITV, potser passaven per un parc eòlic. Doncs bé, potser eixos parcs eòlics pels quals passaven també estaven tacats de la corrupció: adjudicacions amanyades amb les que la família Cotino es calcula que va pegar un *pelotasso* de 40 milions, i que suposadament van suposar maletins ben suculents també per a un expresident de la Generalitat com el senyor Eduardo Zaplana.

I és que, com li deia, la corrupció era generalitzada. Si volies pagar els impostos i contactaves amb la centraleta de tributs de la Diputació de València, ahí també hi havia trama de corrupció. Potser te'n volies anar de viatge i et passaves per Fitur? Ahí també hi havia corrupció del Partit Popular. Potser pensaves que era millor anar-te'n un cap de setmana amb la família a Terra Mítica? Ahí també hi havia corrupció del Partit Popular.

O, si no, un pla més tranquil: passar un cap de setmana al monestir de Santa Maria de la Valldigna, el temple espiritual dels valencians i valencianes segons l'Estatut d'autonomia. (*Aplaudiments*) I, sorpresa, ahí també hi havia corrupció del Partit Popular, i molta. Des d'un gerent *amiguíssim* del senyor Camps que utilitzava la institució com un caixer personal fins a contractes amb empreses de la trama Taula.

És que, fins i tot, potser deies: estic fart de la corrupció, me'n vaig a Xina, a l'altra banda del món. Doncs ahí et podies topar amb una exposició de Rablaci, (*aplaudiments*) Rafael Blasco Ciscar, on també es veia la corrupció de càrrecs del Partit Popular com Consuelo Ciscar.

La corrupció estava en totes bandes, en tots els racons del món. Si encenies la tele i posaves Canal 9, ahí no eixien les notícies que parlaven de corrupció, però dins de la tele sí que hi havia corrupció, i bona cosa.

La corrupció arribava, fins i tot, a punts de degradació moral absoluta, com que els diners dels valencians i valencianes que havien d'anar a construir un hospital en un dels països més pobres del món, com és Haití, acabaven en un dels països més rics del món en pisos en Miami.

Fins i tot van fer mangarrufes amb la visita del Papa. Ni en eixe moment els lladres van recordar el seté manament: «no robaràs».

I algú pot pensar, per què cal parlar de corrupció en 2021? Molt senzill. En primer lloc, perquè els diners que estem recuperant de la corrupció dels governs del Partit Popular han de retornar als valencians i valencianes de hui, a la sanitat de hui, a l'educació de hui, a les polítiques socials de hui.

I, en segon lloc, perquè hem viscut un canvi en estos dies. Si tota eixa corrupció va ser possible és perquè des d'altres instàncies del Partit Popular s'emparava eixa corrupció. I, malauradament, en els últims mesos estem sentint declaracions que no només no ataquen la corrupció, sinó que la reivindiquen com un llegat de gestió. «Qué injustos están

siendo con el legado de Rita Barberá», i ho diuen mentres processen a tot el seu grup municipal, el seu govern, (*aplaudiments*) per blanqueig de capitals i finançament il·legal del Partit Popular. I això, senyor president, no és un problema de fa vint anys. Això és un problema per a hui i per al nostre futur com a societat.

I ara ens diuen que s'acaba el demanar perdó, i és que jo crec que no han entés res. Els valencians i valencianes no volem que ens demanen perdó. El que volem és que ens tornen fins a l'últim cèntim.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria. (*Veus*)

Senyories... Una vegada formulada la pregunta, escoltarem la resposta per part del president del Consell.

President... (*Veus*) Senyories, escoltarem amb silenci la resposta del president del Consell. (*Veus*)

Senyories, per favor. Escoltarem amb silenci la resposta del president del Consell.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, president.

Moltes gràcies, senyor Ferri.

Compartisc amb vosté que la proliferació dels casos de corrupció durant vint anys no pot ser més negativa per a la Comunitat Valenciana.

Els intangibles, ja se sap, són fonamentals en la política, fonamentals en l'economia, fonamentals en l'estabilitat d'un país. I és evident que haver-se situat tants anys en l'epicentre d'una corrupció, que va ser, com vosté ha explicat, metàstasi en bona part de l'administració, lamentablement va ser una arma de destrucció massiva contra la reputació de valencianes i valencians.

La corrupció no va respectar res, ni la visita del Papa, ni l'ajuda als més desfavorits del món, ni la netedat en els processos electorals. Tot eixe entramat ens provocà no només un dany reputacional, que crec sincerament que és el més important, sinó també un impacte en la pèrdua de competitivitat de les nostres empreses, perquè o entraves o no entraves, i també el cordó sanitari que es va posar envers la comunitat. La corrupció generalitzada es traduïa en una pèrdua de confiança dels inversors, així com dels propis valencians ciutadans en les seues institucions.

El canvi que es va produir l'any 2015 suposà un trencament amb eixe passat i obrí un camí de recuperació de la imatge, de la reputació i de l'orgull dels valencians. Perquè els valencians sempre hem estat gent honrada i treballadora, sempre, governara qui governara.

Hui es coneix la Comunitat Valenciana pel talent de la nostra gent, per l'esforç col·lectiu per superar reptes com ara la pandèmia i per la solidaritat en els pitjors moments. Eixa és la imatge de la Comunitat Valenciana. Eixe és el gran actiu de la Comunitat Valenciana. *(Aplaudiments)*

Per això no es pot fer bandera de l'oblit. La memòria històrica ha de ser la memòria també d'un temps que no ha de tornar, perquè no ens podem permetre tornar a caure en el passat més fosc. I, com sap, qui oblidava la seua història està reiteradament condemnat a repetir-la.

Senyor Ferri, des del primer dia vam decidir personar-nos en tots els casos, com el cas Gürtel, en els quals calia participar, perquè l'anterior govern havia renunciat a recuperar els diners dels valencians. I se posà en marxa l'oficina de recuperació d'actius de la Generalitat per retornar a les arques públiques el màxim possible els diners desviats per la corrupció. Esta oficina ha obert fins a 40 expedients per a promoure accions administratives o judicials en defensa dels interessos dels valencians.

A dia de hui ja s'han recuperat 13,5 milions d'euros, dels quals 8,2 milions estan ja ingressats, derivats dels casos Fitur, Cooperació, Emarsa i Terra Mítica; 5,3 milions estan en tramitació en execució de distintes sentències dels casos, el mal dit Cooperació, Emarsa i IVAM, que inclouen 21 immobles i quatre vehicles, entre ells, dos apartaments de luxe i un iot a Miami.

A banda, està molt avançada la recuperació d'altres quantitats econòmiques com a conseqüència dels casos de l'hospital d'Haití, tan lamentable, on ja hi ha una sentència en ferm i està a l'espera que el Tribunal de Comptes fixe la responsabilitat civil dels condemnats.

La visita del papa, on anem a demanar l'execució ja de la sentència que recull una responsabilitat civil dels condemnats de més de 3,2 milions.

Esta és la línia que es mantindrà en tots els casos de corrupció on hi haja desviament de recursos públics.

En este sentit, la setmana que ve comença el judici per la compra d'obres d'art falses de l'IVAM, en la qual la Generalitat demana una responsabilitat civil de 4,2 milions de diners desviats.

Senyor Ferri, la corrupció fou el pitjor impost que haguérem de pagar valencianes i valencians. Què haguera passat si en aquell escenari de retallades dels serveis públics fonamentals i corrupció generalitzada haguérem patit una pandèmia? Gràcies a trencar amb aquell passat, hem pogut obtindre un escut social reforçat i un escut social de la decència.

«La Generalitat Valenciana no és un botí a repartir.» Eixa és una frase que va pronunciar en la darrera entrevista que va fer el president Joan Lerma dies abans que deixara de ser president i, malauradament, eixa frase fou premonitòria.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, president.

Passarem ara a la pregunta que formula la il·lustre diputada i síndica del Grup Parlamentari Ciudadanos, Ruth Merino.

La senyora Merino Peña:

Gracias, presidente.

Señor Puig, ¿qué medidas ha tomado usted para mejorar la sanidad pública valenciana? *(Aplaudiments)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

Contestarà el president del Consell.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, president.

Muchas gracias, señora Merino.

El compromiso del gobierno valenciano por la sanidad pública valenciana ha sido inequívoco desde el primer momento. Ha sido una apuesta clara que todo el acuerdo de gobierno y el discurso de la primera investidura ya tenía absolutamente como una prioridad.

Frente a un modelo que durante 20 años aportó privatizaciones, recortes y pérdida de derechos, apostamos por una sanidad pública con principios y con ideas, por supuesto. Cuando a veces se habla de una sanidad ideologizada, claro que tenemos ideas. Queremos una sanidad universal, gratuita y de calidad, y por eso hemos trabajado. Pero, mire, fue desde el primer minuto, el minuto cero.

Primero, en el verano del 2015 recuperamos la atención sanitaria universal. Acabamos con la humillante segregación sanitaria que impusieron los gobiernos de la derecha a 80.000 personas.

Segundo, eliminamos de los copagos a un 1.500.000 valencianos en situación de vulnerabilidad, que ya no tienen que pagar desde ese momento sus medicamentos.

En tercer lugar, promovimos el acceso de fármacos, como el de última generación como el de última generación frente la hepatitis C, 16.300 pacientes que han salvado la vida.

Cuarto, desde 2015 hemos incrementado el presupuesto sanitario en más de 2.000 millones de euros, un 37 % más.

Quinto, en estos momentos tenemos un 10,7 % más de plantilla de la sanidad pública que en el año 2015.

Esta es nuestra fórmula para mejorar la sanidad, consolidar derechos, impulsar la equidad, confiar en nuestros profesionales e incrementar permanentemente los recursos.

Muchas gracias. *(Aplaudiments)*